

תת"ע 5657/07/16 - אמיר אסף דיין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5657-07-16 מדינת ישראל נ' דיין
תיק חיצוני: 26110420788

בפני	כבוד השופט דן סעדון
המבקש	אמיר אסף דיין
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לפסיקת הוצאות הנאשם בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

1. למבקש נרשמה הודעת תשלום קנס שעניינה חנייה ליד תמרור 437 המסמן מקום חנייה לרכב נכה, בניגוד לתקנה 72 (א) (16) לתקנות התעבורה.
2. בדיון ההקראה הראשון התייצב הנאשם והצביע בפני על כך שבתמרור קבועים שעות בהן אסורה החנייה ואילו על פי האמור בדוח שנרשם לו חנה הנאשם בשעות בהן החנייה אינה אסורה, היינו מותרת לו. לנוכח דבריו אלה של המבקש ביקשה ב"כ המשיבה לקבוע את התיק לתזכורת תביעה וכך היה. בדיון שלאחר מכן הודיעה המשיבה כי היא חוזרת בה מאישום בהסכמת המשיב והאישום בוטל.
3. כעת טוען המבקש כי ראוי להורות על פסיקת פיצוי הולם לנוכח הפסד כספי שנגרם לו הכולל הוצאות נסיעה, ביטול יום עבודה, אש"ל, אובדן שעות עבודה "נוספות" בסכום כולל המוערך על ידו ב- 1520 ₪.
4. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, כתב האישום בוטל בהסכמת הצדדים וזאת "ללא צו להוצאות" על פי האמור בהחלטה.

דין והכרעה

5. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים החלטתי לקבל את הבקשה ולפסוק לטובת המבקש פיצוי בסך 1000 ₪. אלה טעמי:

6. סעיף 80 לחוק העונשין מאפשר לנאשם שזוכה בדין או לנאשם שלגביו סוכם על חזרה מאישום בהסכמה על פי סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי - שדינו לצורך העניין כדין זיכוי - לעתור לתשלום הוצאות מאוצר המדינה. במקרה זה, הסכמת הצדדים כפי שהוצגה לבית המשפט חלה בק לעניין החזרה מן האישום. הצדדים לא סיכמו ביניהם דבר לעניין זכותו של המבקש לעתור לתשלום הוצאות ואינני סבור כי ראוי ונכון להגביל זכות המבקש לעתור להוצאות שלא בהסכמתו ומשעה שאין טעם מבורר בדין לעשות כן.

7. ולגופו של עניין: במקרה זה הודיעה התביעה כי היא חוזרת בה מן האישום בהסכמת הנאשם כך שחלה על ענייננו הוראת סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי וממילא נכנס מקרה זה לגדר המקרים עליהם חלה ההוראה בסעיף 80 לחוק העונשין.

8. סעיף 80 לחוק העונשין קובע כי נאשם כאמור יהיה זכאי לפיצוי אם ראה בית המשפט "שלא היה יסוד לאשמה" או שראה כי קיימות "נסיבות אחרות המצדיקות זאת". במקרה זה אני סבור כי מלכתחילה לא היה "יסוד לאשמה" שכן על פי דברי המבקש לבית המשפט בדיון הראשון בתיק המבקש החנה את רכבו בשעות בהן לא נאסרה החניה על פי בתמרור. השוטר שרשם את הדוח היה יכול על פי התבוננות בתמרור להבין כי בשעת רישום הדוח הייתה החנייה מותרת למבקש ולהימנע מרישום הדוח וכך הייתה נחסכת מן המבקש הטרחה המיותרת הכרוכה בטיפול בביטול הודעת תשלום הקנס. משכך, אני קובע כי קמה למבקש עילה בדין לפסיקת הוצאות.

9. המבקש פירט רשימת הוצאות שהוציא לצורך ניהול ההליך בעניינו המסתכם בסך 1520 ₪. לאחר שעיינתי באסמכתאות להוצאות אלה, אני מחליט לפסוק למבקש הוצאות בסך גלובלי של 1000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א תוך 45 יום

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ז, 12 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.